

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. v právní věci žalobců **Ing. E. R. a Ing. Z. R.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti osob zúčastněných na řízení I.) Ing. M. V., zastoupeného Ing. J. Z., obecným zmocněncem, II.) T. N., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2013, č. j. KUZL 48086/2013, sp. zn. KUSP 40249/2013 ÚP-No,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení I.) a II.) **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobci se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 14. 8. 2013 domáhali vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2013, č. j. KUZL 48086/2013, sp. zn. KUSP 40249/2013 ÚP-No (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců (proti) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, stavebního odboru (dále jen „stavební úřad“), ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. MUUH-SO/75204/2012 St Spis/12514/2012/DP-K 18 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o dodatečném povolení stavby“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad za použití ustanovení § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), dodatečně povolil změnu stavby „*Nástavba a stavební úpravy rodinného domu č. p. x*“ na pozemku stavební parcela č. 583 v katastrálním území Uherské Hradiště, provedenou v rozporu se stavebním povolením. Současně stavební úřad vydal podle ustanovení § 129 odst. 4 stavebního zákona souhlas s užíváním shora uvedené stavby. Stavebníkem byla osoba zúčastněná na řízení I.).

II. Obsah podání účastníků řízení

[3] Žalobci odůvodnili žalobu tím, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť mají za to, že posouzení projektové dokumentace, na základě které byla dodatečně povolena stavba, je ze strany správních orgánů chybné, a to jak z důvodů procesních pochybení při změně projektové dokumentace oproti původní žádosti, tak z důvodů hmotně-právních, jelikož doplněná projektová dokumentace neodpovídá pokynům žalovaného v předcházejících řízeních. Dále žalobci namítli, že nebyla vyřešena otázka podjatosti vedoucího stavebního úřadu Ing. R. N. Žalobci dále namítají, že v dané věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, jelikož správní orgány v rozporu se zákonem neprovedly ani místní šetření a dále, že také nezohlednily fakt, že došlo, v rozporu se žádostí, k zásahu do stropních konstrukcí. Žalobci pak také argumentují celou řadou procesních pochybení správních orgánů, z nichž to nejzávažnější spočívá v tvrzené skutečnosti, že žalobci ani neví a nemohou vědět, ke které předmětné stavbě se vydaná rozhodnutí vztahují a co vlastně bylo dodatečně povoleno a dále také namítají ten fakt, že stavební úřad v rozporu se zákonem ani nezahájil řízení o odstranění stavby a rovnou rozhodl o jejím dodatečném povolení. Dále žalobce uvádí pro podporu svých tvrzení další skutečnosti vztahující se k jiným správním řízením. Z výše uvedených důvodů navrhli žalobci zrušení napadeného rozhodnutí.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 18. 10. 2013, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň žalovaný předestřel soudu dosavadní průběh správních řízení, postupně podal svá vyjádření k jednotlivým žalobním námitkám a konstatoval, že napadané i prvostupňové rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem, o čemž svědčí soudu předložená spisová dokumentace, pročež navrhl zamítnutí žaloby.

[5] Žalobce Ing. E. R., ve své replice, doručené soudu dne 11. 11. 2013, setrval na podané žalobě a uvedených žalobních námitkách a odkázal se v otázce obligatorního zahájení řízení o odstranění stavby na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 62A 41/2012. Žalobce Ing. Z. ., ve své replice, doručené soudu dne 13. 11. 2013, setrval na podané žalobě a uvedených žalobních námitkách a opětovně zejména zdůraznil, že byl v dané věci špatně zjištěn skutkový stav. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nikterak nevyjádřily. Vzájemná podání účastníci obdrželi a jejich obsah je jim znám.

III. Posouzení věci krajským soudem

[6] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.

[7] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a na základě ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas, resp. v zákonné lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas.

[8] Jako první zásadní námitku je podle názoru zdejšího soudu třeba posoudit spornou otázku posouzení projektové dokumentace. K tomuto soud uvádí, že jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, projektová dokumentace předložená stavebnímu úřadu dne 16. 5. 2011, byla žalovaným shledána jako vadná a neodpovídající požadavkům stanoveným v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, proto byla důvodem pro zrušení rozhodnutí vydaného stavebním úřadem dne 28. 11. 2011. Vzhledem k tomu, že ani v rámci dalšího projednání věci nebyly odstraněny chyby v projektové dokumentaci a současně bylo žalovaným zjištěno, že tato dokumentace neodpovídá ani skutečnému stavu stavby, žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu vydané dne 20. 7. 2012 opětovně zrušil. V rámci nového projednání (nyní přezkoumávaného v rámci správního soudnictví) byl stavebník výzvou stavebního úřadu ze dne 30. 11. 2012 vyzván k úpravě a doplnění projektové dokumentace, což stavebník učinil, a tato výsledná projektová dokumentace pak byla podkladem pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení předmětné stavby.

[9] Na základě předložené spisové dokumentace soud shledává, že sporná projektová dokumentace je zcela dostatečným a zákonným podkladem pro vydání dodatečného povolení předmětné stavby a to jak ve smyslu předmětných ustanovení stavebního zákona, tak podle požadavků stanovených v příloze č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a soud ji hodnotí jako zcela standardně zpracovaný podklad pro obdobná řízení. Žalovaný v průběhu správního řízení, jak je mj. patrné z výše uvedeného, důsledně dbal na to, aby sporná projektová dokumentace splňovala všechny požadavky dle pozitivní právní úpravy, a podle právního posouzení zdejšího soudu toto kritérium sporná projektová dokumentace

bezpochyby naplňuje. Také není pravdou tvrzení žalobců, že by projektová dokumentace byla v rozporu se žádostí o vydání dodatečného povolení stavby ze dne 16. 5. 2011. Jak vyplývá ze spisového materiálu, tak stavebníkem předložená (a na základě předešlých rozhodnutí žalovaného řádně opravená) projektová dokumentace je v souladu s žádostí o dodatečné povolení stavby a je zcela odpovídajícím podkladem pro vydání dodatečného povolení změny předmětné stavby. Soud se také ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v daném řízení je otázka nárůstu ceny stavby, tak jak je vymezená v projektové dokumentaci, nepodstatná. Z hlediska hmotně-právního posouzení projektové dokumentace je třeba podle názoru zdejšího soudu žalobní námitku hodnotit jako nedůvodnou.

[10] Zdejší soud se dále zabýval řešením námítky podjatosti vůči vedoucímu stavebního úřadu Ing. R. N. Zde soud konstatuje, že jak je patrné z předložené spisové dokumentace, tak dne 28. 11. 2012 oznámil Ing. N. tajemníkovi Městského úřadu Uherské Hradiště, že v rámci předmětného řízení o dodatečném povolení stavby vznesl účastník řízení (nyní žalobce) Ing. E. R. námitku podjatosti proti jeho osobě. Dne 6. 12. 2012 vydal tajemník Městského úřadu Uherské Hradiště pod sp. zn. MUUH-PO/76326/2012/TicM Spis/12717/2012 usnesení, kterým podle ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu rozhodl tak, že Ing. N. není vyloučen z projednávání a rozhodování v předmětném správním řízení. Proti tomuto usnesení podal Ing. E. R. odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 2. 2013, č. j. KUZL 7884/2013, sp. zn. KUSP 4543/2013 ÚP-No zamítnuto. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti vydané v rámci pravomocně neskončeného správního řízení je rozhodnutím, jímž se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem, a nepodléhá tak samostatnému soudnímu přezkumu (srov. např. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2013, č. j. 29 A 43/2013-29), soud v rámci tohoto řízení zkoumal, jestli je předmětné rozhodnutí zákonné. Toto rozhodnutí je přezkoumatelné, řádné a zcela přesvědčivě odůvodněné a soud nemá pochybnosti o jeho věcné správnosti. Žalobci v žalobě nepředložili žádné relevantní argumenty, které by jakkoliv zpochybňovaly správnost tohoto rozhodnutí o nepodjatosti dotyčné úřední osoby a ani neprokázali (a nepředložili nic, čím by prokázat mohli), že by v nyní souzené věci rozhodovala podjatá úřední osoba. Správní orgány při rozhodování o vznesené námitce podjatosti rozhodovaly zcela podle zákona. Tato žalobní námitka je nedůvodná.

[11] Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 2. 2001, sp. zn. 30Ca 206/2000, s jehož závěry se zdejší soud zcela ztotožňuje, „*namítají-li sousedé jako účastníci územního řízení či řízení o odstranění stavby, že by navrhovaná či dodatečně povolovaná stavba bránila jejich budoucím stavebním záměrům, vezme stavební úřad takové námitky v úvahu pouze tehdy, pokud již i tito sousedé o povolení jimi zamýšlené stavby sami požádali. K budoucím eventuálním stavebním úmyslům se nepřihlíží a sousedé se v tom případě mohou úspěšně bránit pouze poukazem na rozpor projednávané stavby s obecně závaznými předpisy*“. Z výše uvedeného je patrné, že názor stavebního úřadu, že mu nepřísluší posuzovat konkrétní případ v návaznosti na možnou budoucí výstavbu na okolních pozemcích je zcela správný a zdejší soud shledává, že stavební úřad musí žádost posuzovat za konkrétních podmínek, podle v době rozhodování platného skutkového a právního stavu a není oprávněn předjímat budoucí stav. Postup stavebního úřadu i žalovaného byl tak zcela zákonný, když nezohlednily námitky žalobců směřující k jejich budoucím možným stavebním záměrům.

[12] Dále žalobci namítali, že skutkový stav nebyl v dané věci spolehlivě zjištěn. K tomuto soud konstatuje, že po důkladném studiu předložené spisové dokumentace má za jednoznačné, že tato dává jasný a zcela konkrétní doklad o tom, že v dané věci byl zjištěn skutkový stav správními orgány dostatečně. Je zřejmé, že v dané věci bylo nařízeno ústní jednání na den 26. 7. 2011, o čemž svědčí jak oznámení stavebního úřadu ze dne 13. 7. 2011, tak protokol pořízený stavebním úřadem dne 26. 7. 2011 při ústním jednání. Další ústní jednání pak nařídil stavební úřad na den 22. 9. 2011. I když v průběhu řízení nebylo nařízeno místní šetření, nelze podle právního názoru zdejšího soudu konstatovat, že nebyl zjištěn skutečný stav věci.

[13] Podle ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona „*od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění.*“ Aby tedy stavební úřad mohl upustit od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, musely být přítomny dvě zákonné podmínky, a to (i) dobrá obeznámenost stavebního úřadu s poměry staveniště, a (ii) žádost poskytující dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění. Jak vyplývá ze správního spisu, proběhlo dne 5. 4. 2011 místní šetření v rámci kolaudačního řízení. Stavební úřad řádně v prvostupňovém rozhodnutí vysvětlil (a žalovaný tento závěr správně potvrdil), že jsou mu dobře známy poměry staveniště a proč a tato skutečnost je ostatně podle soudu patrná také z výše uvedeného chronologického postupu o nařízených jednáních. Také, jak vyplývá z předložené spisové dokumentace, tato obsahuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby (viz závěry soudu výše o projektové dokumentaci).

[14] Krajský soud k této námitce dále podotýká, že možnost správního orgánu danou § 112 odst. 2 stavebního zákona nelze vnímat pouze čistě formalisticky, ale je třeba také zkoumat, jestli nebyly dány okolnosti vylučující upuštění od ústního jednání či ohledání na místě. Z povolení o dodatečném povolení stavby ani z napadeného rozhodnutí však nic takového nevyplývá. V průběhu řízení byly několikrát (i na základě námitek žalobců) doplňovány podklady a projektová dokumentace k žádosti o dodatečné povolení stavby, přičemž námitky žalobců, jež byly v řízení vypořádány, se vztahovaly zejména k projektové dokumentaci, k oslunění a dále zejména k údajným procesním pochybením správních orgánů. Tyto námitky svým obsahem nezavdávají nutnost provedení ústního jednání či ohledání na místě. Žalobci pak v žalobě jako jedinou okolnost vylučující uvedený postup správních orgánů uvedli pouze obecné argumenty o nemožnosti daného postupu. Pokud tedy žalobci nenabídli žádné jiné konkrétní námitky, jež by pro vypořádání vyžadovaly ohledání na místě či ústní jednání, jejich pouze obecné konstatování o nemožnosti daného postupu jako důvod pro konání ohledání na místě či ústního jednání v rámci řízení o vydání dodatečného povolení stavby neobstojí. V daném řízení tedy byly podle přesvědčení soudu splněny obě podmínky ve smyslu ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona. Správní orgány v dané věci tedy nepochybily a skutkový stav zjistily dostatečně.

[15] Zdejší soud může přisvědčit žalobcům v tom, že závěr stavebního úřadu, že nedošlo k zásahu do stropních konstrukcí, je nesprávný. Současně však uvádí, že dle ustálené judikatury soudů ve správním soudnictví je třeba vnímat obě správní rozhodnutí jako celek. Za tímto účelem zdejší soud odkazuje na své předchozí rozhodnutí, které bylo publikováno jako rozhodnutí sbírkové, ze dne 29. 5. 2007, č. j. 62Ca 20/2006-65 (publikováno ve Sbírce

NSS pod č. 1296/2007 Sb.), ve kterém zdejší soud uvedl: „*Soubor podkladů rozhodnutí opatřovaných za účelem zjištění skutečného stavu věci může zásadně vznikat ve všech stupních správního řízení, a tedy ve všech těchto stupních mohou být utvářena i jednotlivá skutková zjištění opírající se o tyto podklady [§ 59 odst. 1 správního řádu z roku 1967 (pozn. krajského soudu – bezpochyby použitelné i pro ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004)]. Dospěje-li správní orgán vyšší instance k závěru, že jednotlivá východiska dalších úvah správního orgánu nižší instance a nadto i jeho závěry vyplývající z těchto východisek jsou opodstatněné, nic mu nebrání, aby v té části, v níž se s rozhodnutím vydaným v nižší instanci ztotožní, na příslušné závěry odkázal, vyslovil s nimi souhlas, a tím je do svého rozhodnutí převzal. Takový postup sám o sobě nečiní rozhodnutí vydané ve vyšší instanci nepřezkoumatelným [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ Soudní praxe jde ve výkladu ještě dál, a to dokonce tak, že lze v druhostupňovém rozhodnutí korigovat závěry rozhodnutí prvostupňového. Tento postup lze např. vypožorovat z rozsudku zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2010, č. j. 62Ca 31/2008-114 (rozhodnutí potvrzeno Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159), ve kterém bylo rozhodnuto, že „*Na rozhodnutí žalovaného je pak třeba hledět jako na celek, který je tvořen jak rozhodnutím prvního stupně, tak rozhodnutím druhého stupně. Jinak řečeno ve druhostupňovém řízení a rozhodnutí je žalovaný oprávněn napravovat pochybení a nesrovnalosti prvního stupně.*“*

[16] Ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu stanoví: „*Odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*“

[17] Soud konstatuje, že postup žalovaného, kdy v napadeném rozhodnutí vytknul nesprávný závěr, který stavební úřad uvedl v souvislosti s úpravami stropních konstrukcí, a tímto se vypořádal s pochybením prvostupňového správního orgánu, považuje, s odkazem na zákonnou právní úpravu a judikaturu uvedenou výše, za zákonný a hmotně-právní vypořádání pak považuje za zcela dostatečné a na tomto místě na něj odkazuje s tím, že se závěry žalovaného uvedenými v napadeném rozhodnutí stran nosných konstrukcí se zdejší soud ztotožňuje. Jinými slovy řečeno, žalovaný řádně odůvodnil, proč nepovažoval pochybení stavebního úřadu za natolik zásadní, aby bylo důvodem pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, a zdejší soud souhlasí se žalovaným, že tento chybný závěr stavebního úřadu nelze považovat za důkaz nedostatečně zjištěného stavu věci. Zdejší soud má na základě výše uvedeného za jednoznačné, že skutkový stav byl v dané věci zjištěn dostatečně, a shledává, že žalobní námitka je nedůvodná.

[18] Žalobci v žalobě dále obsáhle namítají procesní pochybení správních orgánů. Nejprve je zapotřebí zdůraznit, že část žalobních námitek, týkajících se územního rozhodnutí vedeného pod sp. zn. UR 23/2012 ze dne 28. 11. 2012 pro stavbu bytového domu L. H. a územního řízení na stavbu školicího střediska Rajzl, je v daném soudním řízení, které se zabývá posouzením zákonnosti dodatečného povolení změny stavby „*Nástavba a stavební úpravy rodinného domu č. p. x* nepřípadná a nesouvisející s předmětem tohoto soudního řízení, tudíž

se jí soud nezabýval a ani zabývat nemohl. Proto se zabýval pouze namítanými pochybeními majícími vztah ke správnímu řízení, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

[19] K námitce žalobců, že není jasné, jaké řízení bylo vůbec zahájeno, soud nejprve konstatuje, že tím, že pokud si stavebník podá ještě před zahájením řízení o odstranění stavby žádost o dodatečné povolení stavby, a stavební úřad pak vede řízení o žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby, aniž by nejprve zahájil řízení o odstranění stavby, stavební úřad nikterak nepochybil, a tento postup je zcela souladný s ustanoveními dílu 3 hlavy I části čtvrté stavebního zákona a správního řádu. K odkazu žalobců v této věci na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 62A 41/2012, soud sděluje, že rozsudek, na který se žalobci odkazují, byl zrušen rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2014, č. j. 5 As 111/2013-31, a navazující řízení pak bylo zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby.

[20] V předmětné věci je z předložené spisové dokumentace zcela seznatelné, ke které stavbě bylo řízení zahájeno. Řízení o dodatečné povolení změny stavby bylo zahájeno na základě žádosti podané stavebníkem dne 16. 5. 2011. V této žádosti požádal stavebník o dodatečné povolení stavby a uvedení stavby do užívání podle § 129 odst. 3 a 4 stavebního zákona. Z podané žádosti a následně i z vydaných oznámení o zahájení řízení či nového projednání věci je zřejmé, že předmětem řízení bylo dodatečné povolení změny stavby „*Nástavba a stavební úpravy rodinného domu č. p. x.*“ na pozemku stavební parc. č. 583 v k. ú. Uherské Hradiště včetně vydání souhlasu s užíváním stavby. Jak již soud uvedl výše, tak projektová dokumentace předložená stavebnímu úřadu současně se žádostí o dodatečné povolení stavby byla poté, co žalovaný zrušil dvě předcházející rozhodnutí stavebního úřadu, na základě výzvy stavebního úřadu doplněna dne 1. 2. 2013, což jednoznačně vyplývá z předložené spisové dokumentace. O doplnění podkladů pro rozhodnutí byli účastníci řízení i dotčené orgány informováni, a byla jim sdělena možnost se s podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim. Nahlédnutím do spisového materiálu tak mohli účastníci (i žalobci) při svých pochybách zjistit, o jaké stavbě předmětné řízení probíhá, a která dokumentace byla podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu. O tom, že tato námitka žalobců je poněkud účelová a napadené rozhodnutí je tedy bez jakýchkoliv pochybností přezkoumatelné a je z něj patrné, o jaké podklady se opírá a k jaké stavbě směřuje, svědčí i ten fakt, že s jeho závěry žalobci ve své žalobě bez obtíží polemizují, a to včetně formulovaných námitek nad užitými odbornými podklady a s vylíčením údajných procesních pochybení správních orgánů. Podstatné je, že účastníkům řízení včetně žalobců byl dán dostatečný prostor k vyjádření se k podkladům, ať už v prvním nebo ve druhém stupni správního řízení a že konkrétní námitky žalobců, o nichž se v tomto řízení jedná, byly vypořádány. K tomuto zdejší soud musí nad rámec výše uvedeného konstatovat také to, že z celého procesního postupu žalobců v předmětném správním řízení a ostatně i z jejich žalobní argumentace stran procesních pochybení žalovaného nelze dovozovat, že by jejich snahou bylo skutečně vyřešení předmětného sporu v hmotně-právní rovině, ale jde pouze o zpochybňování jednotlivých procesních kroků správních orgánů, jevícím až znaky procesních obstrukcí. Jak judikoval Nejvyšší soud dne 25. 10. 2012, sp. zn. 21 Nd 299/2012: „*Procesní obstrukce jsou zneužitím procesních práv (negují efektivní působení práva) a nepožívají žádnou právní ochranu.*“

[21] Zdejší soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí, předložené spisové dokumentace a procesního postupu správních orgánů obou stupňů shrnuje, že neshledal žádné procesní

pochybení žalovaného, případně stavebního úřadu, které by zakládalo důvod ke zrušení napadeného, resp. prvostupňového, správního rozhodnutí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí (a to na str. 6 – 14) zcela dostatečně, zákonně, a s nadprůměrnou pečlivostí, vypořádal se všemi námitkami účastníků řízení, a s tímto vypořádáním se soud bezesbýtku ztotožňuje a odkazuje na ně. Soud má v předmětné věci za zcela jednoznačné, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem (i související judikaturou správních soudů), z procesního hlediska zákonem předvídaným postupem, a jako takové je správné a spravedlivé.

IV. Shrnutí a náklady řízení

[22] S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobců zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobci nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

[23] Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci v řízení úspěšní nebyli, proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

[24] Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, protože soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nebylo proto možné jim přiznat právo na náhradu nákladů řízení, jelikož jim žádné náklady ve smyslu § 60 odst. 5 věta první s.ř.s. nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2015

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu